



Arrest

nr. 59 394 van 7 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 22 januari 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 4 november 2009 en hebben zich op 5 november 2009 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat de vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoekers op 12 maart 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekers werden gehoord op 20 oktober 2010.

1.3. Op 23 december 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 24 december 2010 aangetekend verzonden. De bestreden beslissing ten aanzien X (hierna: verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Armeens staatsburger van Armeense origine en afkomstig uit Artashat, bent uit uw land van herkomst gevlucht omwille van volgende redenen. Uw vader was eigenaar van een meubelzaak in Mergavan, nabij Artashat gelegen, alsook van een taxibedrijf en winkel, beide genaamd Partez. In 2005-2006 zijn er spanningen ontstaan tussen uw vader en de voorzitter van het nationale parlement van Armenië, H.(...) A.(...), die het familiebedrijf in handen wilde krijgen. Ergens in augustus 2009 of voordien al -u weet dit niet zeker- werd uw vader kort door de politie meegenomen en werd een valse beschuldiging gesteld tegen hem. Tegen betaling kwam hij enkele uren later alweer vrij. Begin augustus 2009 werden twee taxi's van het taxibedrijf in brand gestoken en beschadigden vandalen de winkel; ook de bewakers werden geslagen. De politie kwam ter plaatse om vaststellingen te doen. Uw vader stapte hierna naar de lijfwachten van A.(...) maar kreeg er ernstige ruzie, werd geslagen en kwam terug. De volgende dag werd hij door onbekenden uit zijn wagen gesleurd en afgeranseld. Op 20 augustus 2009 ging uw vader 's ochtends naar zijn werk maar hij kwam die avond niet terug naar huis. Op 21 augustus 2009 stapte u naar de politie om uw vader als vermist aan te geven en de politie vertelde u dat er een opsporingsbericht zou worden uitgezonden. Op 30 augustus 2009 werd u door de politie geïnformeerd dat het lichaam van uw vader in een moeras was teruggevonden. Op 3 september 2009 vond de begrafenis van uw vader plaats. Drie à vier dagen later kwamen 2 politieagenten in burger bij u thuis langs om u te verwittigen dat klacht indienen u niet zou vooruithelpen. Tot 11-12 september 2009 diende u nog klachten in bij het parket van Armenië en de rechtbank van eerste aanleg, maar deze leverden niets op. Op 15 september 2009 verdween uw moeder spoorloos; de dag nadien ging u naar de politie van Artashat om dit aan te geven. U vernam achteraf dat uw moeder in Jerevan werd achtervolgd door een lijfwacht van H.(...) A.(...), en dat ze hem afschudde door het huis van een familielid binnen te gaan. Na 20 september 2009 werd u op een dag van thuis meegenomen voor een verhoor bij de politie, waar nogmaals geëist werd dat u geen klachten meer in zou dienen. Eind september 2009 gingen u, uw vrouw en uw zus naar uw tante in Jerevan. U vroeg aan de vriend van uw vader, A.(...) F.(...), om documenten te regelen opdat u Armenië zou kunnen verlaten. In oktober zorgde Albert voor het afsluiten van uw meubelzaak, die failliet verklaard werd, winkel en taxibedrijf. Op 28 oktober 2009 vluchtte u met uw vrouw A.(...) M.(...) (o.v. 6.522.540) en zus N.(...) M.(...) (o.v. 6.522.544) naar Kiev. Na een verblijf van 2 dagen hier reisde u per minibus naar België, waar u 5 dagen later aankwam. Op 5 november 2009 diende u uw asielaanvraag in.

U bent in het bezit van een onvolledige kopie van uw paspoort, uw rijbewijs, en uw geboorteakte.

B. Motivering

U verklaarde (CGVS d.d.20/10/2010, p.4-10) vervolging te vrezen in Armenië omdat H.(...) A.(...), de meubelzaak van uw vader in handen wilde krijgen en daarom ook uiteindelijk uw vader zou hebben vermoord. U vreest hierom en omwille van het feit dat u naar aanleiding hiervan verschillende pogingen ondernam om klacht in te dienen, problemen te ondervinden in Armenië met de handlangers van A.(...),.

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt echter in ernstige mate ondermijnd door de vaststelling van bedrieglijkheden in de verklaringen van u, uw echtgenote en uw zus.

Wat betreft de wijze waarop uw vader vrij kwam nadat hij was meegenomen door de politie in juli of augustus 2009 beweerde u (CGVS, p.18) dat uw vader zelf een groot bedrag diende te betalen om zich vrij te kopen, of dat hij hiervoor misschien zijn vriend had aangesproken, maar u stelde duidelijk dat u persoonlijk niet betaalde. Echter verklaarde uw zus (CGVS M.(...) N.(...), p.5-6) dat uw vader naar huis had gebeld, waarop u zelf naar het politiebureau zou zijn gegaan om te betalen. Geconfronteerd met de verklaring van uw zus bleef u bij uw verklaringen (CGVS, p.23), hetgeen de vastgestelde tegenstrijdigheid niet verklaart.

Voorts werd een inconsistentie vastgesteld in de verklaringen van uw echtgenote. Zo verklaarde zij aanvankelijk dat jullie, voor jullie vertrek uit Armenië, "enkele dagen" bij uw tante in Jerevan verbleven. Ter verduidelijking stelde zij dat het volgens haar twee dagen waren. Even later verklaarde zij dan weer dat jullie van eind september of begin oktober 2009 tot eind oktober 2009 bij uw tante verbleven, i.e. een aanzienlijk langere periode dan enkele dagen. (CGVS M.(...) A.(...), p.7) Geconfronteerd met haar inconsistente verklaringen stelde zij dat ze zich de dag dat jullie naar Jerevan vertrokken niet kan herinneren omwille van de stress die zij toen ervoer. Bovendien verklaarde ze zich niet meer te herinneren hoe lang jullie bij uw tante verbleven. (CGVS M.(...) A.(...), p.8) Dit kan echter geenszins volstaan ter verklaring van de vastgestelde ernstige inconsistentie. Immers mag van een asielzoeker verwacht worden dat hij of zij coherente verklaringen aflegt over belangrijke feiten in het asielrelaas. Uw verblijf bij uw tante behoort tot de kern van uw asielrelaas aangezien u ernaartoe

vluchtte vanuit Artashat na herhaaldelijke bedreigingen en u er uw vlucht uit Armenië regelde. (CGVS, p.15-16)

Ten slotte werd na grondig onderzoek van uw verklaringen en deze van uw zus nog twee inconsistenties vastgesteld. Betreffende het begin van de problemen van uw vader verklaarde u (CGVS, p.5-6) dat er reeds in 2005-2006 spanningen bestonden tussen hem en H.(...) A.(...),. Zo zouden lijfwachten van H.(...) A.(...), voor problemen hebben gezorgd in en voor de winkel. Echter verklaarde uw zus (CGVS M.(...) N.(...), p.4-5) dat uw vader voor 2009 geen problemen kende. Wat betreft de problemen die u persoonlijk zou hebben gekend na de dood van uw vader, verklaarde uw zus dat u twee keer werd meegenomen naar de politie en er telkens bedreigd werd. (CGVS M.(...) N.(...), p.11-12) U maakte slechts melding van één dergelijk voorval, zijnde na 20 september 2009. (CGVS, p.13-14) Daarnaast waren enkele dagen na de begrafenis van uw vader op 3 september reeds politieagenten in burger u thuis komen waarschuwen. (CGVS, p.9) Dat u een dergelijk belangrijk feit niet zou vermelden, is niet aannemelijk te noemen.

Deze tegenstrijdigheden en inconsistenties raken aan de kern van uw asielrelaas, met name de problemen die uw vader zou hebben gekend voor zijn dood, alsook de periode waarin u zelf problemen zou hebben gekend. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op ernstige wijze ondermijnd.

Verdere bevestiging van het gebrek aan geloofwaardigheid wordt gevonden in het feit dat u geen begin van bewijs kan aanbrengen van de door u verklaarde problemen. Betreffende de dood van uw vader verklaarde u dat u in Armenië een overlijdensakte en een verslag van het mortuarium had. Minstens de overlijdensakte zou zich nog in Armenië bevinden. (CGVS, p.10-11, 12) Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal ging u ermee akkoord om een vriend in Armenië te contacteren ten einde deze akte te bekomen ter staving van uw asielaanvraag. (CGVS, p.11) Echter, tot op heden ontving het Commissariaat-generaal geen bijkomende documenten, noch enige verklaring hiervoor van uwentwege. Daarnaast legt u evenmin stukken neer ter staving van andere aspecten van uw asielrelaas. Zo blijkt uit uw verklaringen (CGVS, p.16-17) dat uw kennis A.(...) F.(...)- met wie u nog steeds contact had na uw vertrek uit Armenië (CGVS, p.20) - voor uw vertrek uit Armenië voor u het papierwerk regelde inzake het stopzetten van het taxibedrijf en de winkel en het faillissement van de meubelbedrijf. Een dergelijk gebrek aan bewijzen is dan ook niet geloofwaardig te noemen.

Ten slotte dient te worden gewezen op een ernstige tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van u en uw echtgenote betreffende uw vertrek uit Armenië naar Kiev. Terwijl u (CGVS, p.21) voor het Commissariaat-generaal verklaarde Armenië te hebben verlaten per vliegtuig vanuit de luchthaven Zvartnots in Jerevan, benadrukte uw vrouw (CGVS M.(...) A.(...), p.8-9) dat ze niet per vliegtuig naar Kiev reisde. Geconfronteerd met uw verklaringen terzake, antwoordde zij enkel dat jullie naar de luchthaven zijn gegaan maar niet op een vliegtuig zijn gestapt. Deze tegenstrijdigheid betreft een essentieel element van uw verklaringen omtrent uw vlucht uit Armenië en ondermijnt dan ook in ernstige mate uw verklaringen terzake.

Bovenstaande vaststellingen betreffende uw vlucht uit Armenië doen bovendien ernstige vermoedens rijzen dat u, uw vrouw en uw zus jullie Armeens paspoort, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door jullie verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie uit het land vertrokken zijn, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Bijgevolg dient te worden besloten dat u door uw houding niet toelaat de waarheid met betrekking tot uw reële individuele situatie te achterhalen. Bijgevolg geeft u de Belgische autoriteiten niet de kans om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming vast te stellen.

De door u neergelegde kopie van uw paspoort, rijbewijs, en geboorteakte, bevatten enkel persoonlijke gegevens die door mij niet betwist worden, en kunnen aldus niets wijzigen aan bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing ten aanzien van X (hierna: verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine afkomstig uit Artashat. U huwde op 13 juli 2009 op traditionele wijze met N.(...) G.(...) (O.V. 6.595.266). Uw man en diens vader kenden problemen in Armenië maar omdat jullie pas gehuwd waren, bent u hiervan niet op de hoogte. Uw schoonvader verdween spoorloos in augustus 2009. Een maand later werd zijn lichaam teruggevonden; hij werd begraven op 3 september 2009. Uw man werd hierna bedreigd door de politie. Zo kwamen er agenten naar jullie huis en werd uw man meegenomen voor ondervraging. Sinds eind september, begin oktober 2009 verbleven u, uw man en uw schoonzus N.(...) M.(...) (O.V. 6.522.544), bij een tante van uw man in Jerevan. Van daaruit vertrokken jullie eind oktober naar Oekraïne. Vanuit Oekraïne werden jullie met een minibus naar België gebracht, waar u op 5 november 2009 asiel aanvraag.

Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u een onvolledige kopie van uw paspoort en uw geboorteakte neer.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die door uw echtgenoot N.(...) G.(...) werden aangehaald. In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heb ik een beslissing genomen van weigering van hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing inzake de asielaanvraag van uw echtgenoot is gebaseerd op de volgende motieven:

"U verklaarde (CGVS d.d.20/10/2010, p.4-10) vervolging te vrezen in Armenië omdat H.(...) A.(...), de meubelzaak van uw vader in handen wilde krijgen en daarom ook uiteindelijk uw vader zou hebben vermoord. U vreest hierom en omwille van het feit dat u naar aanleiding hiervan verschillende pogingen ondernam om klacht in te dienen, problemen te ondervinden in Armenië met de handlangers van A.(...)."

"De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt echter in ernstige mate ondermijnd door de vaststelling van bedrieglijkheden in de verklaringen van u, uw echtgenote en uw zus."

"Wat betreft de wijze waarop uw vader vrij kwam nadat hij was meegenomen door de politie in juli of augustus 2009 beweerde u (CGVS, p.18) dat uw vader zelf een groot bedrag diende te betalen om zich vrij te kopen, of dat hij hiervoor misschien zijn vriend had aangesproken, maar u stelde duidelijk dat u persoonlijk niet betaalde. Echter verklaarde uw zus (CGVS M.(...) N.(...), p.5-6) dat uw vader naar huis had gebeld, waarop u zelf naar het politiebureau zou zijn gegaan om te betalen. Geconfronteerd met de verklaring van uw zus bleef u bij uw verklaringen (CGVS, p.23), hetgeen de vastgestelde tegenstrijdigheid niet verklaart."

"Voorts werd een inconsistentie vastgesteld in de verklaringen van uw echtgenote. Zo verklaarde zij aanvankelijk dat jullie, voor jullie vertrek uit Armenië, "enkele dagen" bij uw tante in Jerevan verbleven. Ter verduidelijking stelde zij dat het volgens haar twee dagen waren. Even later verklaarde zij dan weer dat jullie van eind september of begin oktober 2009 tot eind oktober 2009 bij uw tante verbleven, i.e. een aanzienlijk langere periode dan enkele dagen. (CGVS M.(...) A.(...), p.7) Geconfronteerd met haar inconsistente verklaringen stelde zij dat ze zich de dag dat jullie naar Jerevan vertrokken niet kan herinneren omwille van de stress die zij toen ervoer. Bovendien verklaarde ze zich niet meer te herinneren hoe lang jullie bij uw tante verbleven. (CGVS M.(...) A.(...), p.8) Dit kan echter geenszins volstaan ter verklaring van de vastgestelde ernstige inconsistentie. Immers mag van een asielzoeker verwacht worden dat hij of zij coherente verklaringen aflegt over belangrijke feiten in het asielrelaas. Uw verblijf bij uw tante behoort tot de kern van uw asielrelaas aangezien u ernaartoe vluchtte vanuit Artashat na herhaaldelijke bedreigingen en u er uw vlucht uit Armenië regelde. (CGVS, p.15-16)"

"Ten slotte werd na grondig onderzoek van uw verklaringen en deze van uw zus nog twee inconsistenties vastgesteld. Betreffende het begin van de problemen van uw vader verklaarde u (CGVS, p.5-6) dat er reeds in 2005-2006 spanningen bestonden tussen hem en H.(...) A.(...),. Zo zouden lijfwachten van H.(...) A.(...), voor problemen hebben gezorgd in en voor de winkel. Echter verklaarde uw zus (CGVS M.(...) N.(...), p.4-5) dat uw vader voor 2009 geen problemen kende. Wat betreft de problemen die u persoonlijk zou hebben gekend na de dood van uw vader, verklaarde uw zus dat u twee keer werd meegenomen naar de politie en er telkens bedreigd werd. (CGVS M.(...) N.(...), p.11-12) U maakte slechts melding van één dergelijk voorval, zijnde na 20 september 2009. (CGVS, p.13-14) Daarnaast waren enkele dagen na de begrafenis van uw vader op 3 september reeds politieagenten in burger u thuis komen waarschuwen. (CGVS, p.9) Dat u een dergelijk belangrijk feit niet zou vermelden, is niet aannemelijk te noemen."

"Deze tegenstrijdigheden en inconsistenties raken aan de kern van uw asielrelaas, met name de problemen die uw vader zou hebben gekend voor zijn dood, alsook de periode waarin u zelf problemen zou hebben gekend. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op ernstige wijze ondermijnd."

"Verdere bevestiging van het gebrek aan geloofwaardigheid wordt gevonden in het feit dat u geen begin van bewijs kan aanbrengen van de door u verklaarde problemen. Betreffende de dood van uw vader verklaarde u dat u in Armenië een overlijdensakte en een verslag van het mortuarium had. Minstens de overlijdensakte zou zich nog in Armenië bevinden. (CGVS, p.10-11, 12) Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal ging u ermee akkoord om een vriend in Armenië te contacteren ten einde deze akte te bekomen ter staving van uw asielaanvraag. (CGVS, p.11) Echter, tot op heden ontving het Commissariaat-generaal geen bijkomende documenten, noch enige verklaring hiervoor van uwentwege. Daarnaast legt u evenmin stukken neer ter staving van andere aspecten van uw asielrelaas. Zo blijkt uit uw verklaringen (CGVS, p.16-17) dat uw kennis A.(...) F.(...) - met wie u nog steeds contact had na uw vertrek uit Armenië (CGVS, p.20) - voor uw vertrek uit Armenië voor u het papierwerk regelde inzake het stopzetten van het taxibedrijf en de winkel en het faillissement van de meubelbedrijf. Een dergelijk gebrek aan bewijzen is dan ook niet geloofwaardig te noemen."

"Ten slotte dient te worden gewezen op een ernstige tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van u en uw echtgenote betreffende uw vertrek uit Armenië naar Kiev. Terwijl u (CGVS, p.21) voor het Commissariaat-generaal verklaarde Armenië te hebben verlaten per vliegtuig vanuit de luchthaven Zvartnots in Jerevan, benadrukte uw vrouw (CGVS M.(...) A.(...), p.8-9) dat ze niet per vliegtuig naar Kiev reisde. Geconfronteerd met uw verklaringen terzake, antwoordde zij enkel dat jullie naar de luchthaven zijn gegaan maar niet op een vliegtuig zijn gestapt. Deze tegenstrijdigheid betreft een essentieel element van uw verklaringen omtrent uw vlucht uit Armenië en ondermijnt dan ook in ernstige mate uw verklaringen terzake."

"Bovenstaande vaststellingen betreffende uw vlucht uit Armenië doen bovendien ernstige vermoedens rijzen dat u, uw vrouw en uw zus jullie Armeens paspoort, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door jullie verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie uit het land vertrokken zijn, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas komt hierdoor nog verder in het gedrang."

"Bijgevolg dient te worden besloten dat u door uw houding niet toelaat de waarheid met betrekking tot uw reële individuele situatie te achterhalen. Bijgevolg geeft u de Belgische autoriteiten niet de kans om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming vast te stellen."

"De door u neergelegde kopie van uw paspoort, uw rijbewijs, en uw geboorteakte, bevatten enkel persoonlijke gegevens die door mij niet betwist worden, en kunnen aldus niets wijzigen aan bovenstaande beslissing."

De door u neergelegde documenten, met name uw geboorteakte en een onvolledige kopie van uw paspoort, vermogen niet om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Beiden bevatten enkel gegevens betreffende uw identiteit die door mij niet in twijfel getrokken worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, onder andere het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, en de manifeste appreciatiefout, voeren verzoekers aan dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hen ten onrechte de subsidiaire beschermingsstatus heeft geweigerd en ten onrechte hun geloofwaardigheid in vraag stelt. Verzoekers trachten de in de bestreden beslissing aangehaalde vaststellingen te ontcrachten en betogen dat de commissaris-generaal blijk geeft van onderschatting van hun persoonlijke problemen, hun verklaringen onterecht als inconsistent en onderling tegenstrijdig worden beschouwd aangezien deze tegenstrijdigheden niet dermate belangrijk zijn, geen rekening wordt gehouden met de traumatische ervaringen die verzoekers opliepen en het feit dat zij pas getrouwd zijn, en het verzoekers ten onrechte kwalijk wordt genomen dat zij geen bewijzen zouden hebben voorgelegd aangaande de vervolgingsfeiten.

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stukken toegevoegd.

2.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekers kritiek uitbrengen op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kunnen inroepen.

2.3. Blijkens de eerste bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag ondermijnd wordt door bedrieglijkheden in zijn verklaringen en deze van zijn zus, (ii) hij geen begin van bewijs kan aanbrengen van de voorgehouden problemen, (iii) een ernstige tegenstrijdigheid dient vastgesteld te worden tussen de verklaringen van verzoekers omtrent hun vlucht uit Armenië, (iv) dan ook het vermoeden rijst dat zij hun Armeens paspoort bewust achterhouden, en (v) de door hem neergelegde documenten slechts persoonlijke gegevens betreffen die niet ter discussie staan en niets kunnen wijzigen aan bovenstaande vaststellingen.

De asielaanvraag van verzoekster werd geweigerd omdat (i) zij haar asielaanvraag baseert op dezelfde motieven dan haar echtgenoot (verzoeker) en in hoofde van haar echtgenoot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, en (ii) ook de door haar neergelegde documenten slechts gegevens betreffen die niet ter discussie staan en niets kunnen wijzigen aan de gedane vaststellingen.

2.4. De Raad stelt vast dat de grieven van verzoekers gericht zijn tegen de niet toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2 b) van de vreemdelingenwet. In hoofde van verzoekers kan dienvolgens geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden

onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.6. De Raad stelt vast dat verzoekers de door hen aangehaalde problemen met (de handlangers van) H. A. die uit was op de handelszaak van zijn vader, niet aantonen en de motieven van de bestreden beslissingen niet weerleggen.

Zo beperken verzoekers zich tot de herhaling van hun voorgehouden vervolgingsvrees en de bewering dat onvoldoende met de concrete omstandigheden en feitelijkheden ter plaatse rekening werd gehouden, het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal en tot het minimaliseren van de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden, hetgeen echter niet volstaat om de pertinente motieven, op basis waarvan besloten werd tot de ongeloofwaardigheid van hun asielrelaas, te weerleggen. In tegenstelling tot wat verzoekers beweren, zijn de in de bestreden beslissingen aangehaalde tegenstrijdigheden immers wel degelijk van belang in het onderzoek naar de geloofwaardigheid van hun asielrelaas vermits deze betrekking hebben op essentiële elementen van hun relaas, te weten de vrijlating van verzoekers vader, het verblijf bij verzoeksters tante voor hun vlucht uit hun land van herkomst, het begin van de problemen van verzoekers vader en de wijze waarop verzoekers Armenië verlieten, en kunnen deze niet verschoond worden door de traumatische ervaringen die zij zouden hebben meegemaakt. Er kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat ingrijpende gebeurtenissen, en zeker de feiten die aanleiding hebben gegeven tot de vlucht uit het land van herkomst, op een vrij correcte en nauwkeurige wijze kunnen worden omschreven en dit ongeacht het tijdsverloop of de traumatische ervaringen. De beweringen omtrent de traumatische ervaringen van verzoekers worden overigens niet gestaafd door een medisch attest waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hun psychologische toestand dermate problematisch zou zijn dat zij niet in staat zouden zijn om coherente verklaringen af te leggen, hetgeen evenmin blijkt uit de lezing van de gehoorverslagen. De Raad benadrukt in dit verband nog dat elke asielzoeker onder een zekere spanning staat wegens de ervaringen die hij heeft meegemaakt, maar dat desondanks mag worden verwacht dat de essentie van het asielrelaas op een geloofwaardige wijze wordt uiteengezet.

Waar verzoekers nog stellen dat de commissaris-generaal geen rekening hield met het feit dat zij pas getrouwd waren en verzoekster niet goed ingelicht was over de moeilijkheden van verzoekers vader met H. A., wijst de Raad erop dat de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden omtrent de moeilijkheden van verzoekers vader met H. A. inconsistenties betreffen tussen de verklaringen van verzoeker en zijn zus, en niet tussen de verklaringen van verzoeker en verzoekster. Zo verzoekers nog stellen dat de commissaris-generaal selectief te werk zou zijn gegaan, enkel in het nadeel van verzoekers, wijst de Raad erop dat het de taak van de asielinstanties is om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Overigens dient te worden vastgesteld dat niet verder wordt toegelicht welke elementen in het voordeel van verzoekers niet mee in overweging zouden zijn genomen.

De Raad stelt verder vast dat verzoekers, ondanks hun beweerde poging om stukken omtrent de handelswerkzaamheden van verzoekers vader en diens overlijden te laten overkomen, op heden nog steeds geen documenten hebben neergelegd ter staving van hun asielrelaas. Dat gelet op de aard van de feiten, met name intimidaties door agenten, redelijkerwijs van hen geen schriftelijke bewijzen kunnen verwacht worden zoals zij voorhouden, is niet ernstig. Immers, volgens verzoekers verklaringen werd meermaals klacht ingediend bij de politie, er werden opsporingsberichten opgesteld en met zijn identiteitsbewijs, een overlijdensakte van zijn vader en een verslag van het mortuarium diende hij tweemaal klacht in bij de rechtbank van eerste aanleg (CGVS, gehoor verzoeker, p. 12) zodat, indien het hele relaas op enige waarheid zou steunen, wel degelijk enkele documenten ter staving moeten kunnen voorgelegd worden, wat in casu niet het geval is. De Raad is derhalve van oordeel dat het voorgehouden asielrelaas ongeloofwaardig is. De Raad stelt nog vast dat verzoekers de manifest ongeloofwaardige en incoherente verklaringen met betrekking tot hun reisweg niet betwisten en

evenmin een plausibele verklaring geven waarom hun Armeense paspoorten niet worden voorgelegd. De motivering dienaangaande in de bestreden beslissingen blijft dan ook staande en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.7. Aangezien verzoekers hun vluchtrelaas niet geloofwaardig is, en derhalve niet aannemelijk maken dat zij riskeren het slachtoffer te worden van een afrekening, kunnen zij zich niet baseren op de elementen die aan de basis van hun relaas liggen om aannemelijk te maken dat zij in geval van terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Er worden geen andere elementen aangehaald waaruit zou moeten blijken dat verzoekers in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoekers op het Commissariaat-generaal werden gehoord en tijdens het interview kregen zij de mogelijkheid hun asielmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, zij konden nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij konden zich laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van hun keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk die de Armeense taal machtig is. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd.

2.9. Waar verzoekers in fine vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad er op dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekers tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven april tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS